

Στραβά αρμενίζουμε

Γράφει ο Αντγος ε.α. Νικόλαος Πιτσόλης

Ζούμε μια εποχή παγκόσμιων αναταραχών, πολέμων και ανακατατάξεων. Η διεθνής πραγματικότητα είναι σκληρή και αδυσώπητη.

Η γειτονική μας Τουρκία «κάνει γεωπολιτικό παιχνίδι», «παίζει τα ρέστα της», κατασκευάζει και πουλά drones, ναυπηγεί σε τουρκικά ναυπηγεία πολεμικά πλοία, δουλεύει στην κατασκευή αεροσκαφών, παράγει πολεμικό εξοπλισμό κάθε είδους, δυνατότητες που θα της «χαρίσουν» τον τίτλο της «περιφερειακής δύναμης». Καθοδηγεί όπως φαίνεται τη Λιβύη και την Αλβανία σε ενέργειες εναντίον των δικών μας συμφερόντων. Εγκρίνει μετά από πολλά «παρακάλια» την είσοδο της Σουηδίας στο NATO, έχοντας κερδίσει «γεωπολιτικό χρόνο» και άλλα οφέλη, όπως ότι τα F16 που διεκδικεί να «μην απαγορεύεται να χρησιμοποιηθούν εναντίον της Ελλάδας». Και υπογράφει βέβαια στην Αθήνα ένα μη δεσμευτικό Σύμφωνο Φιλίας, διότι ως γνωστόν «είμαστε φίλοι αφού»!

Εμείς εδώ στην Ελλάδα, διαπραγματευθήκαμε το όνομα των Σκοπίων και την είσοδο στο NATO επί μια 25ετία και στο τέλος εντελώς άδοξα και βεβιασμένα συμφωνήσαμε σε όλα, ξεκινώντας από μια προσπάθεια να δημιουργήσουμε πολιτικό πρόβλημα στην τότε αντιπολίτευση και εμμένοντας σε πολιτικές ουτοπίες και αυταπάτες.

Εμείς εδώ στην Ελλάδα είμαστε διαρκώς μεταξύ μας αντίπαλοι, για λόγους ανούσιους, για θέματα που τους περισσότερους από εμάς ουδόλως μας ενδιαφέρουν ή ουδόλως μας είχαν προβληματίσει πριν καταστούμε αντίπαλοι.

Εμείς εδώ στην Ελλάδα, τρέχουμε για μια ακόμη φορά πίσω από τις εξελίξεις και κυνηγάμε την ουρά μας. Δεν λέμε να βάλουμε μυαλό, δεν λέμε να διδαχθούμε.

Τι κι αν μας ταλαιπώρησαν τα 10ετή μνημόνια. Τι κι αν τα μνημόνια μας χώρισαν σε «υποτακτικούς» και μη, σε «ήρωες αντιμνημονιακούς» και μη.

Εμείς εδώ στην Ελλάδα, «τον χαβά μας».

Ασχολούμαστε με το:

αν μίλησε «πολιτικά ορθά» ο Νταλάρας,

αν στον γάμο της τάδε celebrity υπήρξε φοροδιαφυγή, με αντικείμενο βεβαίως όχι την φοροδιαφυγή, αλλά αυτήν καθαυτή τη celebrity,

αν οι τάδε πήραν διαζύγιο ή αν θα ανέβουν τα σκαλιά της εκκλησίας ή αν αποφάσισαν να συγκατοικήσουν,

αν κερδίζουν οι «μαχητές» ή οι «διάσημοι»,

αν πρέπει να παντρεύονται ή όχι οι ομοφυλόφιλοι και αν πρέπει να έχουν παιδιά ή όχι,

αν τα τιμολόγια του ρεύματος είναι χρωματιστά και αν θέλουμε κι άλλα χρώματα και όχι αν τελικά μειώθηκε ή όχι η τιμή του ρεύματος.

Θεωρούμε ότι μια κατηγορία μόνο ανθρώπων «βγάζει καλά παιδιά», λες και οι φερόμενοι ως δολοφόνοι ή καταδικασθέντες για φόνους και λοιπά αδικήματα δεν προέρχονται από τις ελληνικές οικογένειες, αλλά «φύτρωσαν» κάπου στον τόπο του εγκλήματος.

Αμφισβητούμε το δικαίωμα της Εκκλησίας να έχει άποψη, ενώ θα έπρεπε να το επικροτούμε, ιδιαίτερα όταν την άποψη αυτή εκφράζουν κορυφαίοι ιερωμένοι επιστήμονες. Χωρίς βέβαια να παραλείψουμε να σχολιάσουμε την ατομία ή την απουσία της Εκκλησίας και την «λανθασμένη θέση» ή «μη θέση» σε άλλα μείζονα θέματα.

Ασχολούμαστε αν η τάδε Ταξιαρχία θα φύγει ή όχι από τον τόπο που είναι στρατοπεδευμένη, γιατί θεωρούμε ανάπτυξη την ενοικίαση σπιτιών, κακών και ακατάλληλων συνήθως, ή την πληρότητα στις τοπικές καφετέριες ή τους σουβλατζήδες.

Έχουμε άποψη και σχολιάζουμε ποιοι είναι οι καλύτεροι εξοπλισμοί, ενώ πιθανώς δεν έχουμε καν υπηρετήσει την θητεία μας. Ακούμε σκέψεις «ατάκτως ειρημένες» για το αν πρέπει να στείλουμε φρεγάτα για την προστασία της εμπορικής μας ναυτιλίας, λες και τις φρεγάτες τις αγοράσαμε για τις παρελάσεις.

Θυμηθήκαμε ότι πρέπει να δούμε την έρευνα και την τεχνολογία, με σκοπό να αναπτύξουμε δικά μας οπλικά συστήματα, όταν εδώ και χρόνια όλες οι πολιτικές δυνάμεις απαξίωναν τον χώρο της αμυντικής βιομηχανίας, κρατικής και ιδιωτικής, διαγκωνιζόμενες ποιος θα κάνει τις καλύτερες προσλήψεις και ποιος θα βάλει την καλύτερη τρικλοποδιά στην εκάστοτε κυβέρνηση.

Ασχολούμαστε ποιος είναι πιο καλός Χριστιανός ή πιο καλός Έλληνας, έχουμε βάλει στη ζωή μας το «εκκλησιόμετρο», το «θρησκευιόμετρο», το «πατριωτόμετρο», το «πιεσόμετρο» βεβαίως βεβαίως και κάθε άλλο μετρητή, ο οποίος θα μας δώσει ψήγματα επιβεβαίωσης ότι είμαστε καλύτεροι από τους άλλους.

Θα μπορούσαμε να γράψουμε δεκάδες σελίδες «αυτομαστιγώματος». Δεν είναι αυτός ο σκοπός του παρόντος άρθρου.

Ο σκοπός είναι να δοθεί «τροφή προς σκέψη», σε μια προσπάθεια να αλλάξουμε ρότα, γιατί φοβούμαι ότι **«δεν είναι στραβός ο γιαλός», αλλά μάλλον «εμείς στραβά αρμενίζουμε».**